

semet ipsū perimerit prouidēs eorū itā que
 erāt i egypto futura et cōscriptū libū regi
 reliquit. Prinde ab imis vates etiā suū iūctū
 nō p̄saut. quō nūc repente regi cōtradit
 volenti videre deos quā ipse p̄mere festi
 nabat. Quid vō inter oīa t̄ stultius videam?
 Audicns em̄ h̄ inquit. et de futuris iā metūēs
 Debiles illos ex quib⁹ egyptū p̄iregere debuerat.
 neq̄ tūc de p̄uina p̄tulit. sed rogātib⁹ eis
 sicut ait. ciuitatē dedit dudū a pastorib⁹
 habitatā q̄ vocabat̄ Auaram. Ad quā congregati
 primap̄ inq̄t degere ex sacerdotib⁹. iehopolitaniis
 qui eis expositi. vt neq̄ deos adoraret̄. Neq̄
 ab egyptiaca festiuitatē cōsuetudine abstineret̄.
 sed oīa perimeret̄ atq̄ osmeret̄. nulli penitū
 miseret̄. nisi cū q̄b⁹ cōstituti ēē videbant̄. et
 iureiurando mltitudinē obligatā. q̄ten⁹
 in eis legib⁹ p̄duraret̄. Auaram ciuitatē mū
 nitā cōtra regē dicit eos bella si p̄p̄isse. Adiect⁹
 aut̄ subiecit q̄ misit ierosolymā rogans
 illos p̄ auxilios exhibendis. et daturū auaram
 cōp̄mittens q̄ foret ex ierosolymis egrediētib⁹
 exire maior. et ex qua p̄cedēs dñe egyptū obti
 neret̄. Deinde subiūgit illos q̄d̄ vety seu dicit̄
 milib⁹ armatorū Regē vō amenophin egyptoz
 cū nō cessaret̄ repugnādū deo. mox ad ethiopiā
 refugisse et apinū cū alijs sacerib⁹ cōsuetudine
 ierosolymis vō iuasiōe facta et ciuitates
 depopularas et tēpla cōcremasse. et equitres
 pennis reser. et nulla inq̄tate aut ope inq̄tatē
 abstinuisse. Quid vō ouersationē et leges eis exhibuit
 Sacerdos inquit erat gnē ieropolit̄ noie
 arsiphas vocat⁹ et appellat⁹ Osirios. Helio
 politam dei et mutato noie dicit⁹ postea moyses.
 Tercio decimo vero inquit a no Amenophin
 postiq̄ regno pulsi ē ex ethiopia p̄fectū cū
 mltā mltā dicit. et cōgressū cōtra pastores
 atq̄ pollutos habita cōsuetudine viasse. Et
 mltos interficiēte vsq̄ ad fines syrie p̄sautū
 in his iterū nō intellexit si veri similitudine
 se mētre leprosi. nāq̄ et cū eis aut mltitudo
 collecta debiliū. licet primiti irascēt̄ regi
 circa se vniq̄ talia fauenti. 2° p̄mōmione
 variis. Tamē cū afectiōe lapidū sūt egressi. et
 p̄uina p̄pere. oēs circa eū mitiores effecti
 credendi sūt. Porro si ad hūc et illū odio habebāt
 fecerūt magis insidiari potuissent nō circa oēs
 bella cōmittere cū sy plurimū existentes mlti.
 illic cogitatioēs haberēt. Prinde etiā si cōtra
 hoies pugnare decreuer. nō tū cōtra deos
 impietate gerere p̄sumebāt. nec cōtraria
 suis agere legib⁹ inscripi esse noscūt. Operet̄
 itaq̄ nos manethom gnās agere. qm̄ hui⁹

inq̄tatib⁹ p̄ncipes dicit. Nō eos qui ex ieroso
 lymā sūt egressi. sed illos ipsos egyptos esse
 ybat et maxime sacerdotes atq̄ iusuradi
 vnicū illorū mltitudine cōuenisse. Illud
 autē quō nō irrationabile est. Nec p̄uina belli
 participat⁹ est. si misere maculatos ad iero
 solymā. et ab eis solāma postere. maxia stul
 titia nō illoz. sed h̄ fugientib⁹ ostendit̄. Ipe
 nāq̄ etiā nō p̄positū ciuitati.
 idē a tēplozū spoliacione p̄sūpsit. edic̄. Et hoc
 postea fuisse mutati. Miranda res. q̄ postea
 quidē turpe fuit tale nō otiosū. Ipe vō qui
 fundare urbē ornare semet ipsos etiā vōbulo
 credidit̄. hic autē fortissim⁹ vō mltia detrac
 tionib⁹ impetia nō intellexit q̄ ierosolymā
 nō idē vocat̄ iudicia q̄ greci sūt. Quidq̄ ampli⁹
 q̄libet digre cōtra mēdatū tā impudenter
 expositū. Et qm̄ cōgruā iā magnitudine suscipit
 hic liber. aliud sciens p̄ncipiū. cetera p̄ntis
 operis explanare tēnbo.

**Phylauj Josephi de antiq̄tate iudeoz
 ad Epaphroditum. Liber sicut**

Rioni quidē volumine clarissime
 mhi epaphrodit de antiq̄tate
 m̄a mōstrauit. phemā et chal
 deozū. Egyptiozūq̄ iudeis
 satissanēs veritati. mltosq̄ gre
 corū oscriptozes adducēs. et
 meā educto disputacionē aduers⁹ manetho
 nem et chermone et alios q̄sdā exhibui. Nūc
 autē inchoabo reliquos arguere. q̄ cōtra nos
 aliq̄ cōscripsere. Impuls⁹ em̄ sūt cōtra apione
 respōdere gāmariū si tamē assumi horoportet
 offiū horū ignē q̄ ab eo cōscripta sūt. alia
 q̄dem similia sūt dicit̄ aliozū. alia valde
 frigida plurima vō quanda tāsimodo
 detractionē hūa. et nullā (vt ita dixerim)
 in eruditū ybaōs tāq̄ ab hoie opposita et
 morib⁹ p̄uina et tota vite sue tēpōib⁹ impotua
 Quia vō mlti hom̄ p̄ter stulticiā suā his
 poti⁹ sermōib⁹ capiūt. quā ill⁹ q̄ mltō studio
 cōscribūt. et derogacionib⁹ quidē gaudent.
 p̄onib⁹ vō mordent. nihil horū nouit
 indoct⁹. Illud q̄ qd̄ seminari dicit. quo cū iudei
 essent. alexandriim vocati sūt silis iscientie
 esse oēs et̄m. qui ad colomā aliquā deuot̄
 et plurimū alterius genere differūt. ab edi
 ficatōib⁹ appellacionē accipiūt. Et qd̄ opus
 ē de alijs dicit. mēozū em̄ ipsorū hi. q̄ methio
 chnā inhabitāt. Antiochem noiant̄. Ius
 em̄ ciuitū eis dedit condior peleus. Sicut et q̄
 tēpho cōmorat̄. in licetoma cū ciuib⁹ exinde
 nos vniua sūt. Nec p̄bentib⁹ regni eis p̄

→

di frivola

quib⁹

et pa suaessoribus romanorum vero demetria cunctis
non puulū domū appellatam sue dicitur. Nō
solū viris singulis etia maris gentibus iōi.
hiberi demq antiq et tyrem et sabim et
romam vocat. Si vero hūc modū auferet
cōs ciuitatis Nypion quiescat dicens semetipsum
alexandrinū. nato ei in yfundissima egypto
quō erat alexandrinū iure ciuitatis sicut
ipse in nob dicit ablato. cū solis egyptus ius
orbis domū romam p̄cipari cū iuslibet
ciuitatis inter dixisse videant. Hic aut ita
robustus est. vt dignitates quas ipse spectare
phibebat. ad ipsū nō valens cōlūmari coner
eis q̄h iustissime p̄cipere. Nō em̄ p̄ter topiā
habitorū ciuitatis quā studiose edificabat
Alexander mōz aliquos ibi collegit. sed
oēs appbans diligenter ex v̄tute ac fide
dignos iūmens hor p̄romū mōis exhibuit
cū gentē n̄am stūderet. nō mediocriter
honorare. Alii em̄ eretheus Quia p̄ter māsue
tudinē atq̄ fidē quā ei p̄buerē iudei samaria
regiōnē adiecit. vt eā sine tribuū h̄ret. Silia
q̄ sapuit post alexandriū etiā p̄tholomeus
lagus de iudeis in alexandria cōmoratib
Nā egyptiaca eis castra cōmisit. arbitratq̄
ea fide siml̄ eozū et fortitudine cōseruanda
et in cyrene credēs se tutissime regnaturū.
et nō in alijs libiq̄ ciuitatib ad ea lom p̄tē
iudeoz habitandi causa direxit. Post hūc
aut p̄tholomeus qui philadelphus est appellatus
nō solū. si qui fuerē captiui apud eos. mōz
oēs absoluit. sed et pecunias ei⁹ septius dō
nauit. et qd̄ maximū est desiderauit agnosce
ntiās leges. et sacrarū scripturarū volumina
cōcipiuit. misitq̄ rogans destinari viros.
q̄ ei interpretaret vel interpretati sūt legē. et
vt h̄ aptime cōscriberēt diligentia h̄c
cōmisit nō quibuscūq̄ viris. sed demetriū
phalerea et andrea et aristeu ad h̄ implenda
cōstituit. quozū eruditionē p̄p̄riā literarū
demetrius differēbat. Alij vero habebāt
custodiā corpi eius iūctū. Hic ḡ h̄c diligentia
imperauit. nō em̄ leges et patrū mōzū
philosophiā dicere cōcipisset. si his v̄tentes
despiceret et nō potius valde miraret. Que
pene oēs i ordine p̄geritores ei⁹ macedomi
reges ignorauere. h̄ntes q̄ nos p̄cipiū firmi
liaritat̄ affectū. Tera⁹ nāq̄ p̄tholomeus qui
v̄tens est benefactor fortiter obtinēs sp̄iā
v̄m̄ersā nō dijs egyptiā p̄ victoria solē
mitates gratificas immolauit. Sed veniens
ad hierosolymā mltas hostias sicut n̄
moris est. deo gratificauit. dignissimāq̄

Dicitur ornamento victorie Philometor aut
pthomeus et ei⁹ vxor Cleopatra oē regnū
cōmisere iudeis. et dicit totū fuerē milia
omias et desytheus iudei. quozū nōib⁹
derogauit Nypion. cū debuisset opa eozū poa⁹
mirari et grās agere. qm̄ liberauere alexandriā.
quā veluti defendere se q̄s cōtingit. Nā dū
rebellio surrexisset in cleopatre regno. et peri
cūlū pessime p̄diarū insisteret. h̄storū labore
ciuitas inestris p̄clis est crepta. Sed postea
inquit omias ad v̄bē deduxit exercitū puū
cū esset illic Herin⁹ p̄ces romanozū legato
quod (vr̄ta dicit) recte atq̄ iuste factū est.
Ptholome⁹ em̄ q̄ cognouit ē phisyon moriēte
suo p̄tē ptholomeo phylometore. egresso est de
cyrene volens reginā cleopatram expellere.
et filios regis. vt ipse regnū iūq̄ sibi in
applicaret. p̄ter h̄ ḡ omias aduers⁹ eū
bellū pro cleopatra suscepit. Et fidē quā
habuit circa reges nequaq̄ i necessitate
deseruit. Testi autē deus iusticie eius
manifesto apparuit. Nā phisyon ptholome⁹
cū adūsū exercitū quidē omie pugnare
p̄fimeret. oēs vō iudeos i ciuitate positos
cū filiis et vxorib⁹ ap̄tē. m̄dos atq̄ v̄ntos
elephantis subiecit. vt ab eis cōlūmari
desiceret. Et ad hoc etiā beq̄ias ipsas
debiaisset. Ioruarū q̄ p̄parauerat euenere
Clephan em̄ relinquentes sibi ap̄positos
iudeos impetu facto sup̄ amicos eius milios
ex ipsis interuere. Et post hoc ptholome⁹
quidē aspectū terribilē cōtemplat⁹ est. phibēt
se vt illis noceret hōib⁹. Cōcubina vō sua
charissima (quā atq̄ quidē h̄ythiam
Alij vero herenē denomināt) sup̄licane ne
tantū impietate p̄gereret cōcessit. et h̄is
q̄ ogerat. vel acti⁹ erat penitentiā egit
Vnde vere h̄ar dicit iudei alexandriā cōstituti
eo q̄ apte a deo salute p̄meruerūt celebrare
nosūt. Nypion autē om̄i talūmator etiā
p̄ter bellū aduers⁹ phisyonē gestū. iudeos
amare p̄cipit. cū eos laudare debuere
is autē et v̄tine cleopatre regine alexan
drinoz mentit. veluti nob̄ imperantib⁹.
qm̄ circa nos fuit ignorata. et nō poti⁹
illā redarguere stūdiū cū nihil d̄mno
iusticie et maloz operū defuit. vel circa
generis necessarios vel circa maritos suos
qui etiā diligerint eā. Vel in cōi cōtra
romanos d̄nes et benefactores suos
imperatores. Cū e chā sorōtē arfimo
arfinocem om̄dit in tēplo nihil sibi
nocentē p̄vernit aut et sc̄m̄ infid̄is.

pater nosq; deos et sepulchra pgenitoru depo-
 pulata est. Precipiensq; regnu a pmo cesare
 eius filio et summoi rebellare psumpsit. Antomiusq;
 coru ppend amatorijs reb' et patrie inimicu
 ferit. et infideli rrem suos amicos mspiravit.
 Alios quide gnie regali spolians. alios aut
 demens et ad mala gerenda copellens. Sed
 qd oportet aphrodisia. cu illu ipm i nauiali terra
 mme relinques id est maritu x parate comitauit
 mri filioru trade ai exercitu aprina patu et affiq;
 esse qui negit nouisse vo alexandria a cesare
 mpta. ad h' vsq; pducta est. vr saltu hinc spare
 se iudicaret si posset ipse manu sua iudeos pime.
 eo q rra ocs crudel' et infidelis extretet. Putas
 ne gloriadu nob no est. si que admodu dicit
 apion. famis tpe iudestritacu no est msa. Sed
 illa quide pena subijt competete. Nos aut maxio
 cesare vrim' teste solati atq; fidei. qua rra eu
 contra egyptios gestim'. nec no et senatu euissq;
 dogmatib' et epistolib' cesaris augusti. qb' mra
 merita comparat. Has litteras apione oportebat
 inspicere. et r' gna examinare testimoia sub
 alexandro facta. Et oib' ptolomeis x que a senatu
 constituta sut. Nec no x maxis romanis imperatorib'
 Si vo gra romioi frumeta aictis i alexandria
 tomorauib' metiri no potuit. h' iudiciu e pveritab'
 ac necessitat' frumetoy no activatio iudeoru
 Quid em sapiat ocs imperatores de iudeis i
 alexandria tomorantib' palu est. Na administratio
 trini mholomin' ab eis q; ab alijs alexandriis
 traslata est. maxia vo eis fide olim a regib'
 dati cōseruare. id est flumimis custodia. totiusq;
 rustodie nequaq; his reb' indignos esse iudicantes
 Sed sup hoc quid g'nat' si sut ciues colde deos.
 quos alexandrii no colut? Cui respondeo Quo
 ena ai vos sutis egyptij inter alexitros pho
 magno et sine federe de religioe cotenditis?
 An certe pterea no vos ocs dicim' egyptios?
 et neq; cōter hoies qm bestias aduersantes
 nature colitis mltā diligencia nutrientes
 Cu gen' ptiq; nroy vnu atq; ide esse videatur
 Si aut i vob' egyptijs tant' differentie opiniois
 sut. qu' m mris sup his q; aliude in alexandria
 aduenerit? Sin legib' a pncipio ostrituis rrem
 talia pmasere. Is aut sediciois causas nob' appoit.
 q; si ai veritate ob hoc amusat iudeos i alexandria
 ostrituis. Cur ocs nos ailparit' positos eo qd
 nostam' habere cōrdia. Porro etiā sediciois
 auctores quilibet iueniet apiones silis alexa-
 dromoru fuisse ciues. Donec em grea fuere x ma-
 cedones hac ciuilitate hntes nulla sedicione
 aduers' nos gessere. sed atiquis cessere solēmitatib'
 Cu vero mltitudo egyptioru creuisset inter eos

ppter ofusioes teporu etiā hoc opus su e
 additi. Nrm vero gen' pmasit pntu
 Ipsi igit molestie hui' fuere pncipiu
 nequitas pso macedoniu hntē cōpauā.
 neq; prudentia greca. sed aut saluac vretib'
 mal' morib' egyptioru et atiquas immi-
 nias aduersu nos exercitib'. E diuerso
 naq; factu est qd nob' imperare psumit
 Na ai plurimi coru no oportune ius ei' auu-
 litat' obtineat pegenos vorates eos q hoc
 pncipiu ad ocs impasse noscūt. Na egyptis
 neq; regu quisq; videt ius ciuilitatis fuisse
 largiu. neq; nūc qlibet ipatoru nos aut
 alexander qdē mrodixit. reges aut aupte
 Romani vo su custodire dignari sut. Itaq;
 derogare nob' apion dignat' est. q; impatoru
 no statuiam' imagines tāq; illis hor ignozitib'
 aut defensione apionis indigentib'. ai pon'
 debuerit admittari magnanimitat' medio-
 critateq; romanoz. Cū subiectos no cogit
 patria iura trasfende. Sz suscipit honores
 sicut dare offeretes pii atq; legitimu est.
 No em honores grai hnt. q; ex necessitate x
 violentia cōferit'. Greis atq; et alijs q; buda
 bonu esse credit imagines instituire. Demiq;
 et patru x vrozū filiozūq; figurat' depingētē
 exultat. Quidā vo etiā mhl sibi competētū
 sumit imagines. Alij vo et seruos diligētes
 hor faciūt. Qd g' mritū est. si etiā pncipib'
 ac dominis hūc honore pbeve videat'.
 Porro aut legislator no qsi pphetam roma-
 noru potentia no honorada. h' tāq; causa
 neq; deo neq; hoib' vtil' despiciens. Et qm
 tot' aiati mltō mag' dei aiati pbat' inferius.
 iterdixit imagin' fabricari. Alij aut honozib'
 post deū colendos no phibuit viros bonos
 quib' nos et iperatores et populū dignitatib' ^{honorari}
 ampliā' facim' aut p eis cōtinua sacrificia.
 et no solū quoridiāis dieb' ex impensa cōi-
 omū iudeoru talia celebram'. Verū ai
 nullas alias hostias ex cōi neq; p filijs pagam'
 Solis impatorib' hūc honore pncipiu pariter
 exhibem'. quē homi nulli psolim'. Nec itaq;
 cōter satisfactio posita sit aduers' apione
 pro his q; de alexandria dicta sut. Admiror aut
 esse eos. q; ei huiusmodi formit' pbeve id est
 possidomū x appollomū melom' / qm accūsāt
 quide nos qre nos eosdē deos ai alijs no colim'.
 mentientes aut pariter et de mō tēplo
 blasphemias cōponētes i cōgruas. no se
 putāt impie agere. diū sit valde turpissimū
 liberis qlibet raiōe mēiri. Mulo magis
 de tēplo apud cūctos hoies noiatō tanta sacri

tate pollente In hoc enim sacro appion presumpsit
edificare. asini caput collocasse iudeos. et eum colere
ac dignum facit tanta religione et hoc affirmat
fuisse depalatum. dum Antiochus. epiphaneus et
epoliasset templum. et illud impurum iudicium et auro
compositum multis periculis dignum ad hoc agitur.
prius quidem. quam egyptius vel si aliquid tale
apud nos fuisset nequaquam debuerat increpare.
cum non sit deterius. asini furores. furores
et hircos et alios qui sunt apud eos dii Deinde
quod non intelligat operibus increpare de incredibili
suo mendacium. legibus namque sunt iudicium
quibus sine fine existimant Et cum variis casibus
multum iustitiam sicut etiam aliorum viderent
Et dius ac pompeius magnus ac licinius crassus.
et ad nouissimum. titus cesar bello vincens
obtinuerit templum Nichil huiusmodi illic iue
nere. sed purissimum pietatis de qua nichil
nobis apud alios estabile Quia vero antiochus
neque iustitiam fecit templi deprecationem. sed de egestate
periculis ad hoc accessit cum non esset hostis. et
suis non auxiliatores suos et amicos aggressus
est Nec aliquid dignum derisione illic iuuenit
Multum et dignum scriptores super hoc quod
testatur polybius magalopolium. strabon
capadocia nicolaus damascenus. Tyragenes
et Casper temporum scriptor. et Apollodorus.
omnes dicunt periculis indigent Antiochum tras
gressum sedera iudeorum. et spoliasset templum auro
argentoque plena. Nec igitur Appion debuit res
picere nisi cor asini ipse potius habuisset. et
impudentiam amissis. et quod apud ipsos asolet
colere neque enim extrinsecus alia ratione mentis est
illos itaque asinis neque honorem neque pietatem aliquid
damus. sicut egyptii crocodilis et aspidibus.
quod eos qui ab ipsis mordent. et a crocodilibus rapiunt
flicibus. et deo digni arbitrantur Sed sunt apud
nos asini. quod apud alios sapientes viros onera
sibi metimposita sustinentes Et licet ad aras
accidentis committantur aut postposita non ad
impleant multas valde plagas. accipiunt quinque
operibus et ad agricultura rebus necessariis
ministrant. sed aut omnium sordidissimum fuit
appion ad componendum verba fallacia. aut
certe ex rebus iniuria similes heri implere non
valuit. quoniam nulla potest contra nos blasphemia
pueritiae Altera vero fabula de rogatione mea
plena de gratia apposita. de qua dicitur sacrum quod
qui de pietate loqui presumpsit. oportet eos non
ignorare. minus esse immodicum templum tras
gratum sacerdotibus se lecta verba constringe In
magis suade defendere sacrilegium regem quam
iusta et veraciam de multis et de templo describere.

Volentes enim Antiocho prestare. et fidelitatem
ac sacrilegium eius regere. quo in gentem nostram
est usus propter egestatem periculis. De trahentes
nobis etiam que in futuris essent mentis sunt Propheta
vero aliorum factus est appion. et dixit Antiochum
templum iuuenisse lectum et hoc et eo idem. et
prostitit ei mensis maximis terminis volatilitatem
dopibus plena. et obstupuit his homo Illi vero mox
adorasse regis ingressus tam maximum ei solatium
prebiturum. ac prudenit ad eius gentem extensa
dextera populosam libertatem et iubente rege ut
consideret et dixeret. quis esset vel air ibidem
habitaret. vel qui esset causa aborum eius. Tunc
hominem in gemitu et lacrimis lamentabiliter
sua narrauit ne cessaret. air inquit se esse grecum
et dum passret putant propter vitium cum dixerit
se subito ab alienigenis hominibus. atque deductum ad
templum. et inclusum illic. et a nullo ostium. si curia
dopibus paratione saginari Et primum quidem
hominibus in optinabilia beneficia vidisse et detulisse
letitia Deinde suspicionem. postea stragor. ac
postremum consilium a ministris ad se accedentibus
audisse legem in iudeorum. pro qua nutritio
habet. et hoc illos factus singulis animis quodam tunc
construito Et comprehendere quidem grecum pere
grinum. atque animal tunc saginare. et deductum ad
quodam filium ostendere quidem cum hominem. eius corpus
sacrificare fecerunt suas solennitates. et gustare
ex eius visceribus et iussurandis facere in immola
tione greci. ut immolationis contra grecos haberet
Et tunc in quodam fouca veliqua hominibus periculis
abire. deinde refert eum dixisse paucos iam
dies debita sibi metimposita esse atque rogasse ut
erubescerent grecorum deos et superantes in suo
sanguine insidias iudeorum De malis cum tunc
stantibus liberaret Huiusmodi quod fabula non
tantum omnis tragedia plenissima est. sed etiam
crudeli impudentia reddunt Non tamen asacrilegio
priuat antiochum sicut arbitrati sunt. qui hoc
ad illius gratiam describere Non enim presumpsit
aliquid tale ut ad templum accederet. sed sic
aut iuuenit non sperans. fuit quod voluntatis iniquis
impudens. et nihilominus sine deo quodam iussu
mendacium supfluitas. quia ex ipsa re cognoscit
valde fallitum est. Non enim tunc solos grecos
discordia legum esse dignoscitur. sed maxime
aduersus egyptios et plurimos alios. que
etiam chorum non contigit aliquam tunc nos peregrini
nari. ut aduersus solos renouata conuincione
perfusionem sanguinis egerem. vel quod possi
bile est. ut ad has opias omnes iudei colligerent.
et tantis militibus ad gustanda viscera illa sufficeret.
sicut air appion. vel air iudicium hominem quicquam

fuit non enim suo nomine descripsit aut quod eum in sua patria ex non in pompa deduxit dum posset. Her faciens ipse quidem putari pius et grecorum amator eximius. assumere vero contra iudeorum odium solatia magna iudeorum. Sed her relinquitur, insententis enim non debet, si operibus deest arguere. Sciunt igitur omnes, qui videre constructionem templi mei, qualis fuerit et intrasgressibile eius purificationis integritate. Quamquam enim portam habuit maritima, et horum singule partem secundum legem habuere custodiam. In exteriori itaque ingredi licentiam omnibus etiam alienigenis, mulieres tantummodo menstruate transire prohibebant. In secunda vero portam ceteri iudei ingrediebantur, eorum coniugibus autem essent ab omni pollutione munda. In tertia masculi iudeorum, mundi existentes atque purificati. In quarta autem sacerdos solus indutus sacerdotibus. In aditu vero soli pontifex sacerdotum propria stola circumamicti. Tanta vero est circa omnia providentia pietatis, ut et quasdam horas sacerdotes ingredi constitutum sit. Mane etenim aperto templo oportebat facientes traditas hostias introire. Et meridie rursus dum clauderet templum. Demum ne vas aliquod portari licebat in templum, sed erat in eo solummodo posita altaris mensa turribus illis candelabrum quod a lege descripta sunt. Ceterum nihil amplius neque ministeriorum aliquorum ineffabile agitur, neque minus illa epulatio ministrat. Her enim quod predicta sunt habet tota propheta testimonium magnum festum rationem gestorum licet enim sit tribus annorum sacerdotum et horum tribus singule habeant hominum plusquam quinquaginta milia, sit tamen observatio particulariter per dies certos et his transactis alij succedentes ad sacrificia veniunt, et congregati in templo mediane die praedentibus claves templi et ad numerum omnia vasa percipiunt nullamque adibit aut potum attineat in templo delatum. Talia namque etiam ad altaria offerre prohibita est, praeter illa quod sacrificia preparant. Quod ego appione esse dicitur nisi nichil horum examinaret. Verba incredula protulisse et turpe est. Historie enim veteri notitia sequeferre grammaticam non potest. Et sciens templum meum pietate habere quod de praetermissis homines autem greci comprehensione facit, et pabulum ineffabile et laborum opulentissima claritate. Et per vias ingredientes ubi nec nobilissimos iudeorum licet servare nisi fuerint sacerdotes. Her ergo pessima est impietas atque mendacium spontaneum ad eorum seductionem, qui noluerunt discutere veritatem. Haec siquidem mala et ineffabilia praedicta sunt nobis debere abere retinere. Rursusque tamquam pessima devideret adficiens fabulosa

facta. Her enim illum vetulisse dum bellum iudei contra iudeos haberet longo quodam tempore talique civitate iudeorum quae in ea appolline colebat venisset ad iudeos, cuius nominis dicitur zabilon. Demum qui eis promississet traditurum se eis appolline deum dormientem venturumque illum ad meum templum. Si omnes ascenderent et credidissent omnem multitudinem iudeorum zabilonem vero fecisse quoddam machinam mitem ligneam. Et aram posuisse sibi, et eo tres ordines infixisse lucernarum, et ita ambulasse, ut per illos stratis appareret, quasi stella peritiam iter agens. Porro iudeos inopinabili visione obstupuisse, et longe constitutos tenuisse silentium, zabilonem vero multa quiete ad templum venisse et autem detraxisse asinum apertum. Sic enim urbem describit, et rursus dicitur volenter advenisse. Igitur et nos dicere possumus, quod asinum hoc est semetipsum. Hypion grauius et facit stulticia sibi et mediantibus oneratum. Iam namque quod non sicut describitur, et civitatis nesciens transferre. Idumea enim iustae mentis confinis est posita iuxta Casam et nulla civitas huiusmodi dicitur nuncupari. In phemate vero iuxta montem Carmeli. Dora civitas appellatur in nullo eorum. Hypionis oblationibus. Quatuor enim dierum itinere parit est a iudea. Cur itaque nos rursus artifex eo quod non habeamus communes cum aliis deos, si sic facile credere praesens non ad se veterum appolline et in stellis eum ambulare super terram putavere? Lucerna enim quocumque primo nuncupare videtur. Qui licet et tanta et talia dicitur ambulare candelabra. Sed nec aliquis ei ambulanti per praesentia extantibus milibus obviavit. Desolatos etiam viros custodibus comperit, et hoc tempore plura. Cetera iam relinquo. Janie vero templi altitudinem quidem erant a ibitorum sexaginta, latitudine vero viginti, omnes deaurate et pene auro puro conferte. Haec clauderent non unum quodam viri ductu diebus singulis, et relinquere eas aptas nesciam. Difficilius minus erat facile eas lucernifer ille aperuisse credere, qui solo etiam habuisse asinum apertum estimabat, quod apertum dubium est, utrum hoc apertum zabilonem denuo reuocatum. In certe sumens appionem introduxit in templum, ut antiochus inveniret. Unde et appionem aliquam mentendi daret occasionem et scribendum bantrantium per deum factorum tali et re et maris nulli iudeos facturos alienigenae et maxime grecis. Oportebat autem mentem absolute dicere nulli facturos alienigenae et magis egyptiis. Sic etenim ab

immo poteret o eius signum de iure iurando
cogruere ab egyptijs vnaq non puer maligni-
tate sua: sed ppter calamitates expulsus sunt
A grecis aut plus loas q studijs sum aduicti.
ita vt nulle inter nos et illos inimicitie et zelotypie
esse noscunt. E diuerso naq mltos eoru ad mas
leges contigit amississe Quoru quida pmasere.
quida vero pdirare no ferentes denio reasere
Hoc ta iustitiam nuq se quisq audisse memit
apud nos habitu. sed solus apion vt videtur
audiuit Hpc vnaq coposuit mms igit hec
maxia compositio etia infuturo dicenda
apionis admiranda dignissima est Quaru
veru hoc affirmat in dicit. q neq legib iust
viam. nec deu colam vt cuem. et diuersis
gentib seruam. et calamitates quosda.
avn ciuitate suscipiam tu vnaq pncipalis
ciuitas romanoru sit. Cui aucti soli ab imo
regnare atq nos seruare cosuerunt Quis
etia ab horu magnanimitate se valeat
abstinere. Nullo etia alioru p dicit
sermone que apion locutus est. qn pauas
contigit imprincipatu cotinuu psidere. et no
virsq alis facta mutacone seruire. Pluri-
me naq gentes alis obedire coacte sut.
Soli aut egyptij eo q refugiant sicut aut
in eoru puincia dn atq saluati migrates
mefigies bestiaru honore pncipiu uenerit.
vt nulli fabularent horu q asiam europaq
temere Qui saluat vna diem q tuo ton
seculi no habuere libertate. neq apud mdi-
genas dnos neq apud externos Na que
admodu eis vsi sint p se no semel solu modo
sed frequenter vastantes vbes. tpla vites
amputatos apud eos interfacientes deos
impercare no studeo No em cotinem stulticia
nos indocti oppionis imitari. qui neq casu
athemensi neq leademomoru ato suo
crepuit Quoru alios quide fortissimos.
quoz sum diuersis vte sut calamitatib
sauciat Dimitto dyritu athemensi au.
tēplu ephesiu et delphos. aliaq multa
p quib intulit. sed potia inferentib imperia
Non aut accusator mōru apion uenit est.
maloru suoru apud egyptu gestoru prois
oblitus Sed se sostris eu que refert fabula
regē fuisse egypti. vt credit ex amuit Veitū
possum et nos dicere nos reges dauid et
salomonē q mltas subdidere gentes Sed de

his modo suscedendū est. que vero actus nota sit
Apion modis oib ignoraui. qm peris et post
illos pncipib asie maadomb egyptij quidem
seruere nihil differet a faulis Nos aut liberi
cosigentes et iam ciuitatu in arcibus postaru
tenium pncipatu amō viginti et centū. vsq
ad pompeiu magnū. et dū vniuersi sut expug-
nati a romanis pncipib omū soli ppter fide
sua maiores nri auxiliatores et arma fuere
Sed qrit q viros mirabiles no pcebum. vel
vt quoru da aruū inuētores. et inter hos eni-
merat soxratē et zenonem et thleamē et aliq
huiusmodi Deinde qd potius est mirandū
semetipsū his adient et beatissime alexandriā.
q tuū talē habere meruit. quod vix fuit.
Oportebat em vt ipse suet test existeret. q alis
oib sit oportum et talid esse videbat. et vna
vboq corupto Quappter recte quilibet alex-
andrie condolebit. si stir isto aliquid magni
sapuerit De viris aut qui fuere apud nos titulo
nullo laudis inferiores sicut q voluerint
mē antiqta libris mēbere et reliq vero q
in accusacone cōscripta sut dignū erat forte
sine factione relinquere. vt ipse sui potius et
alioru egyptioru accusator extaret Querit
em eo q aialia cōsueti sacrificam. et no vestam
armib stultis. sed et accūaconē genitalū
vehemēter irridet. de mōru qdē aialū perceptiōe
cōmūno nob est. ai alis hōib vniuersis Apion
aut sacrificantes nos vedarguens inrepat
semetipsū. ai gne sit egyptius No em grecis
aut maadomb aduersat. isti em optat sacri-
ficare. id est centū bou suis dn et sacerdotib
vt ut ad epulas. que si un sint no pterea gngit
mūdū aialib desolari qd apion expauit Qui
tamē si solēritates egyptioz sequerent quide
mūdū hōib ferocissimis aut bestijs impleret.
quas isti iudicantes deos diligenter enutriūt.
Etem si quis eū cōsuleret. quos putaret om
egyptioru esse sapientes atq deicolos sacerdotes
sine dubio fateret Ver em duo dicit sibimet
ab imo a regib esse precepta. vt deos colat
et sapientia diligat. qd illi facere pncipue
iudicat. q tu et arcū adit oēs. et a potamis
abstinet tibus Sed neq vllus alter egyptioū
ai eis dnō sacrificare dignoscit Cecus igit
fuit apion. qn p egyptijs nō detrahit
componens. illos videt potius accusare. qui
no solū vt ut solēritatib quas inob culpat iste.

sed etiam alios nuntiandi docent sicut dixit herodotus
 Unde recte mihi videtur apion propter patrie sue
 leges multam soluisse blasphemie Etiam necessario
 civitatis arma genitalia vulnere ei facta nihil ei
 civitatis profuerunt et putrefactis magnis doloribus
 exspiravit Quod et bene sapientes in legibus
 propter nra pietate integre permanere, et aliorum
 minime permanere In re vero suas quidem leges
 effugit De miris vero mentio est hic itaque tamen
 vite fuit apionis Sed et in hunc iam finem liber
 accipiet Quia vero et apollonius molon et hysimachus
 et alij quidam tam per ignorantiam quam per insamiam
 de legislatores moysi de legibus verba protulerunt,
 nec iusta nec vera Dicit illi quidam velut mago
 atque fallaci de rogant leges autem malis apud nos
 nullis quibus vniuersis affirmat esse doctrinas Volo breuiter
 et de omni conuersatione nostra et de partu aulari sicut
 potero referre huiusmodi reor enim fore manifestum.
 quod et ad pietatem alterutrum vniuersaliter demerenda.
 insuper ad iustitiam laborumque tolerantiam, et ad optatum
 morum optimas leges positas habeam? Rogo
 tamen lecturos ut non cum iudicia cequam huius
 operis lectione non enim ipsius laudes describere
 morum, sed aduersus eos qui nos plurimum et
 fallaciter accusaverunt, satisfactionem hanc puto esse
 iustissimam Prinde accusacione apollonius non con-
 nue sicut apion insinuat, sed dispersim Quippe
 tamen aliqui quidem nos deo et hominibus odiosos appellerunt
 Aliqui vero formidant nos superat Et de diuerso
 rursus aliqui de suspicionem factum gentis nostre que-
 rant Dicit autem etiam scilicet barbaris, et propterea
 nullum iudicium nos solos vite vitale comperisse
 Hec autem omnia manifeste redarguunt, dum vniuersa
 contraria que ab eo sunt dicta monstrant Et legibus
 imperata, et a nobis cum omni integritate gesta Si
 vero roarty fuero facere mentionem legum contra-
 riarum apud alios constitutarum, cum rei au-
 pabiles illi sunt que malis sollicitudines tamen malas
 dicere voluerit Quibus neutrum puto remanere
 quod dicat nec quod eas habeam leges, que
 ego capitales et firmas ad increpandum posi-
 turus sum aque, quod prope legibus propter p-
 ram Paulus ergo sumus omni? volo prius
 edicare, qui coram qui sine lege et ordine viuunt
 Hi qui ordinis et communium legum amatores
 extiterunt, et primi hoc inchoauerunt, recte mansue-
 tudine nunquam vniuersis prestare dicendi sunt
 Denique conant singuli coram gesta sua ad
 antiquitatem referre, ut imitatores aliorum videantur

existere, et non ipsi potius alij, ut legitime
 viuere debeant exponere His igitur hunc immodum
 habentibus vniuersis legislatoris est meliora consi-
 derare, et his qui vsuri sunt legibus quas posuerunt
 satisficere quia recte sunt Populi vero est ut
 et omnibus que continentur sunt p-
 duerent, et neque felicitatem
 precedente, neque calamitatibus aliquid horum immutet
 Dico igitur nra legislatores quorumlibet que memo-
 rantur legislatorum antiquitate predeceperunt Lygurgus
 enim et solus et zaleucus loquen, et omnes que apud
 grecos mirabiles sunt nouelli atque recentis
 quatenus ad illa comparati esse noscuntur Quia nec
 ipsi non legis fuisse olim apud grecos agnoscat,
 testis homerus est qui noster in ope suo, hoc vsus
 est note Non enim et legem, sed in diffinitis senten-
 tiis et regum preceptionibus plus regerebat Unde
 etiam multo tunc permansere tantum moribus videntur,
 et non scripto Et multa horum sunt secundum eundem
 consilium permittentes Noster vero legislator
 antiquissimus existens, hoc enim vniuersis manifestum
 est, etiam apud eos clarum que sunt contra nos loquuntur,
 semetipsum prebuit optimum principem populorum
 et consiliatorum magni Sed instructionem totius
 legis vite restringens eis suasit hanc libenter
 accipere, et firmissime inchoata sententia auso
 dire Primitus autem eius magnitudinis opera
 videam? Ille namque progenitorum nostrorum relinquitur
 tunc egypti et ad etiam gratiam remeantem,
 multa milia sumens et plurimum et impossi-
 bilibus rebus, cunctissime liberauit et iniqua
 eos et multam arenosam oportebat transire
 via bellam deuincere, et filios et uxores p-
 daque bella seruare In quibus dux egregius et consilia-
 rius sapiens sumus, et tutor veracissimus fuit
 vniuersorum Omne siquidem multitudine in
 semetipsum pendere fecit, et cum omnia que vellet
 persuadere posset, in nullo horum vindicauit
 sibi potestate, sed in quo maximo tunc pietate
 sibi met arrogat et tyrandine psules rerum
 et populum frequenter plurima iniquitate viuere
 consuecunt In hac ille potentia constitutus
 ediuerso, magis iudicauit agendum pie et
 plurimum exhibere alijs equitate ipse vniuersis
 precepta credens auctos ostendit, et salutem
 firmissimam prebere sequentibus bona voluntate
 et maximis actibus in singulis consilij vsus est
 Quia propter recte iudicabat ducem atque consilia-
 torem se deum habere, et primitus sibi met satis-
 faciens, quia sed illius voluntate vniuersa

gereret atq; tractaret. Creditur modis omnibus
oportere ut etiā apud plebē her optimo pma-
neret. Nam dñi respiciē suā vitā credūt. de
tinquere nō psumūt. Huiusmodi quidē nō
legislator fuit. nō magus. nō fallax. sicut
derogatores iniuste pnuēiāt. sed q̄les apud
grecos gloriante fuisse cinnū. et post eū
legislatores. alij nāq; quidā eorū leges posi-
tas animo dicebāt. Alij vero eas in apollinē
et vauamū delphicā referebāt. siue pro veri-
tate hoc credentes. seu facile suadendū iudi-
cantes p̄lo. Qui vero precipuas leges iſtuerūt.
vel qui iustissime de dei fide cognouerūt.
licet hoc ex ipsis legib; facta compassione cōspici-
Jam etiā de ipsis tēpus est disputandi. Igitur
infirmit quidē partiatz gentiū atq; legū
apud auctos hoīes differentie sūt. Alij siquē
monarchis. alij vō p̄lo p̄tāt.
Nō vero legislator nihil horū intendens. veluti
si quis hoc dicendo mensurā trāstendat
verbi diuinā reipubliam declarauit.
Deo principaliter cōuersationē mām atq;
p̄tāt excellenter assignans et satisfaciens
cū auctos inspirare tanq; causam bonorū
ōmīū vniuersis hoīb; q̄stentē. et q̄atq;
cōtingit eos in angustijs supplicasse illius
nō latuisse volūtatē. Neq; quūq; eorū que
gessere vel si quid aliquis apud semetipsū
potuit cogitare. vniū vero eū esse m̄strauit.
et ingemūt. immūta bilē. p̄temp̄ eternū.
et oī specie mortali pulchritudine differēt.
Et ipm̄ nob̄ notū q̄lis aut sit scdm̄ substantiā
profusus ignotū. Her itaq; de deo saperēt
prudentissimis grecorū. q̄ quidē eruditi
sūt. illo vtiq; sciendi p̄bente p̄tāpia nūr
dicere p̄termitto. quā nō optima et cōgrua
dei nature atq; magnificentiē sūt valde
testant pythagoras etiā et anaxagoras et
plato. et post illos philosophi stoici et pene
cūcti vident de diuina sapiēte natura.
Sed hi quidē ad breuē philosophantes p̄lo
sup̄stionū opinionib; iam cōscriptā veri-
tate dogmatib; p̄ferre timiere. Noster vō
legislator opera prebens cōsonis v̄bis
suis nō solū his qui cū eo erāt satisfecit.
sed etiā qui ex illis semp̄ erāt nascituri.
hoc immūtabiliter inspirauit et causa
legislatois uoms ad vtilitatis modū
semp̄ addidit. Nō etiā partē virtutis dei

culturā dixit. sed huius partes alias esse p̄stare atq;
constituit idem fortitudinē iusticiā et i oīb;
cūctiū cōcordiā ad alterūtrōs. Cūctē nāq;
actiones et studia vniuersisq; s̄mone ad
diuinā referūt p̄ oīa pietatē. Nō etiā hoc
inexaminatū aut indefinitū vltius devehit.
Duo siquidē sūt torū discipline et moralis
institutiōis modi. quorū vnū quidē sermone
doctor est. alter vero exitatione morū. que
cū ita sūt quidē legislatores sentendi sūt
discreti. et alterū horū modū sibi placitū
assimētēs alterū reliq̄rūt. sicuti laudemomj
quidē et cretes morib; erudiebāt. nō v̄bis
Athenienses vero et pene oēs alij greci q̄ quidē
oportet agi p̄ p̄p̄riobāt suis legib;. Assuescē
vero ad her operib; minime valere. Noster
autē legislator her ambo mltā diligentiā
cooptauit. Nō nec ex exitatione morū dimisit
nō tradidit. neq; leges sermone relinquit
i cōmptas. Sed mox a p̄mo inchoans cibo et
vniuersisq; dicto quicquid nichil neq; minimarū
q̄stari sub potestate volūtatē vtenāū devehit.
Sed et de cibis quib; cōuenit abstineri. et qui
firmēdi sūt. vel que dicti cōmūis esse videat.
Nec nō et de opib; labore simū et quiete timinū
atq; regulā posuit legē q̄ten v̄ veluti sub patre
atq; dño v̄uientē. neq; volentes quitq;. neq;
p̄ ignorantiā delinquam. Nō etiā ignoratib;
penā posuit. sed optimā et necessariā corrup-
tionē mōstrauit legē. Quaz p̄pter nō semel
audire. ne scādo vel sepius. sed in vna quaz
septimana alia opa relinquentes. ad legis
auditionē cōgregari p̄cipit vniuersos. eāq;
p̄ferte condiscere. quod saliter oēs legislatores
reliquisse noscūt. Et itantū plurimū hoīm
porro sūt. ut scdm̄ p̄mās v̄uāt. q̄ pene eas
ignorāt. et cū penauerūt tūc agnosūt ab
alijs qua legē p̄bant esse p̄uariatū. Sed eū
viri maxīa cū glā et p̄tāpalia gubernātes
p̄stent ignoratiōē. Santos nāq; sibi scāūt
assidere ad dispensatiōē rerū. et experimētū
legis habentū. Morū vero quēlibet cū leges
i terrogasset. finali quā nō sūū veniat.
Vniuersas quidē mox a p̄mo sensu eas disten-
tes in aīo velut i scriptis. et rari quidē
quolibet trāsgredir. Impossibile autē est
sup̄linū deitūtatē penāre. hoc itaq; p̄mū
ōmīū mirabile cōsonāiā nob̄ inspirauit. Nā
vnā quidē habere et eādē de deo sectā. vni

vero ac morib⁹ differre nichil ad iuicem
 optimā morib⁹ homin⁹ p^t celebrare concordia.
 apud nos etenim solos neq³ de deo quilibet
 sermones audet alterutris aduersarios.
 sicut multa similia apud alios fieri compbat^r
 Cū nō solū a fortuitis quod visū fuerit vni
 cuiq³ p^tfert. sed etiā apud quosdā philoso
 phorū hoc crebro p^tfirmū. Cū alij quidē
 totam dei naturā sermomb⁹ p^tmere tētauerē
 Alij vero eius prudentiā ab hōib⁹ abstulere.
 neq³ in studijs vite a differentia vlla cōspiciat.
 sed cōmūnia quidē opa omniū apud nos cōstitūt
 Vn⁹ nō de deo sermo cōstit⁹ est asserens illū
 cūrta respicere. sed etiā de ipsius vite studijs
 Et qm̄ oportet oīa alia ad timnū diuine
 pietatis addiā. a mulierib⁹ nō et a seruīs
 quilibet auerti. pro qua re illatis nob⁹ calūniās
 a quibusdā nō exhibeam⁹ viros iuenciores
 nouorū operū seu verborū cōtingit orti
 Alij siquidē in nulla re paterna p^tdirare
 optimū esse putāt. & p^tipue trāsgressorib⁹
 sapientie robur assignāt Nos autē e diuerso
 vnā esse prudentiā atq³ vtiutes existimam⁹
 nichil penit⁹ vel facere vel cogitare otariū
 his que antiquis sanctis noscūt. quod scilicet
 indiciū legis est optimo federe cōstitūte Nam
 ea que nūc nō hnt modū. experimēto sepe
 correpta redarguūt. Apud nos autē qui
 credim⁹ ab imāto positā legem diuina volūate.
 nichil aliud priū est quā hāc sub integritate
 reseruari Quis etenim ei⁹ quitq³ mouere
 p^t. aut quid meliūs adūcēnt. vel qui ab
 alijs tāq³ p^tcellēt⁹ ad statū reipublice nō
 migrauit. aut que poterit esse melior atq³
 iustior quā ea q³ deū quidē p^tncipē omniū
 esse cōfirmat. Sacerdotib⁹ aut⁹ in cōi qdē
 res p^tipuas dispensare p^tmittit. Sūmo vō
 ponnitū aliorū sacerdotū p^ticipatū compe
 tēt⁹ imūgit Quos vtiq³ nō diuini neq³
 alijs quibusdā spontaneis auiditātib⁹ p^tcel
 lentēs. legislator ad cūmē hui⁹ honorib⁹
 instruit Sed quūq³ sapientia vel tēperātia
 alijs prestare noscūt. eis p^tipue culturā
 diuine placationis cōiūxit Apud hos igit^r
 et legis et aliorū studiorū integra diligentia
 custodit^r Contemplatores etenim omniū atq³
 iudices contēptionū et p^timiores culpabilitū
 sacerdotū esse decreti sūt Cuius ergo p^ticipatū
 quod regnū erit hoc sanctiūs. vel qui honor

deo potius cooprabit^r cū oīs quidē populi si
 p^tparati ad pietatē Sūma vero diligentia
 sacerdotib⁹ sit indicta & velut quedā festiuitas
 gubernet^r vniuersa Cū etiā ministeria
 sua nūcro pauciorū dierū alienigine custodire
 neq³uerūt ea videlicet sacrificia nominātes
 nos cū mltā delectatione & in commutabili
 volūate solēnitatis opus y oē seruam⁹ eū
 Que igit^r sūt p^tcepta vel interdita simplia
 siue vota dicam⁹ Primū quidē de deo est
 dicend⁹. Deus habet oīa p^tfecto beautissim⁹ ipse
 sibi cūctisq³ sufficient. p^tncipiū & mediū et
 termin⁹ Inter oīa operib⁹ quidē & mimerib⁹
 clauis et totū tonū rei manifesti forma
 vero & magnitudine nobis inenarrabilis
 Omni nāq³ materies comparata ad hūiūs
 imaginē licet sit p^tiosa tū promen nictaq³
 ars ad illius imitacionis iuentū extra esse
 arte cognoscit^r nichil simile neq³ videm⁹ neq³
 possim⁹ suspirari neq³ conijcere. sanctū est.
 videm⁹ eius opera limen. celū. rēam. solem.
 lunā. firmā. mare cūctā nātionē.
 reddicionē fructū. her de⁹ fenit. nō māt⁹
 neq³ laborib⁹ neq³ quibusdā indignū sibi
 cooperantib⁹. sed ipso vidente bona repente
 facta sūt. bona nūc hoīes cōuenit vniuersos.
 si qui eū que placere exeratione vtiūt.
 Modus eū diuine placationis iste sanctissim⁹
 est Vnū tēplū vniū dei cōe omniū cōis dei
 auctorū Gratū nāq³ sp⁹ est oē quod silē est.
 hūc placant quidā sacerdotes semp. p^tredie
 vero istos prim⁹ secundū gen⁹. qui ante alios
 sacerdotes sacrificiū deo custodiet leges.
 de dubijs iudicabit. et p^tmet lege cōiūctos
 hūc quisq³ nō obedit supplicio subiacet
 tāq³ qui t⁹ ipso deo impie gesserit. hostias
 immolauit. nō ad rāpūā nām vel ebrie
 tate attinentes her em nō placēt deo. q³ res
 ontisio pot⁹ inuiriavū sim⁹ et expensavū
 est Deus em temperatos ordinatosq³ et
 boni generis diligit. & vt p^tcipue sacrifi
 cantes caste viuam⁹ In sacrificijs autē y
 cōi salute primo oportet orare. dein de
 singul⁹ p^tmet ipsis Quomodo oēs forij
 sim⁹ et qui hor cōstitū siue vite p^tponit
 maxime deo gratissimū est. sup⁹hincio vō
 fit ad deū vot⁹ ac p^tab⁹ nō vt bona p^tstet
 Nec em ipse sponte contūlit vniuersis et
 vno deposuit Sz vt hor suscipere valeam⁹

suscipientesq; seruiem. purificationes in sacri-
ficijs lex decreuit ex omni exatib; exomunna-
tione a muliere facta et alia multa cōfiteret
valde longissimū est. huiusmodi ergo de deo
et eius placatione sermōtib; est. Ipse autē
simul etiā lex est. quosdam autē nouit lex
p̄mittionē per naturā ad cōnigē. si tamen
p̄ filiorū causa precandorū agat. Masculoz
vero in masculos valde iudicauit inimicis.
et tēptantes horū morte decreuit dignos Nube
vero iubent nō respicientes ad dotē. neq; uolenter
arripere. sed neq; dolo vel fallacia suadere.
Dispensationē uero ponit fieri p̄ eū cū esse
uosit potestatis et p̄ cogitationē oportūnā
Mulier autē inferior inquit est uiro p̄ omnia
Obedit igit nō ad iūria. sed ut sit sub regi-
mine cōstitutā Deū em̄ uiro potestate dedit.
cū hac ergo corre deat maritū solāmodo.
Alterius uero experientia habere neq;simū.
si quis autē hoc egerit dectinatio nulla mortis.
neq; vim fieri uirginē alteri desponsare. neq;
si sua serit nūq; filios nūtrire precepit. Unūq;is
autē mulierib; interdixit. uel celare quod
statū est. uel aliam machinationē corripere
sili; Nāq; membra est cūa demoliend. et gen;
immanitend Igit si q̄s ad cōiūbitū coruptio
neq; transierit imūd; oportet autē etiā post
legale commixtionē uiri mulieres lauare
Hoc em̄ parte aīe polluere iudicauit. inflare
nāq; corporib; uulnerat. dū ob hoc sit aliqua
p̄pter purificationis causam talib; imperauit
Sed neq; in filiorū natiuitatib; gressit epula-
tiones. aggregari et fieri occasiones ebrietatis.
sed tēperatū esse uerpente principū iūstis
litteris erudiri p̄pter leges et nosse p̄genitorū
actiones aut actus imitent. et aī legib;
educati neq; transgrediant. neq; cogitatio-
nē ignoracionis habere iudicent. Prospexit
autē etiā funerib; mortuorū. bene p̄nosē
ad sepeliendū celebrant. exequie Neq;
insignū fabricē sepulchrorū sed necessaria
quidē circa placationē funeris imperauit
domesticos ad implere. oib; autē uiuētib;
legitimū esse constituit. ut aliquo morietē
et cōiurrat. et gemis lamentacionis effu-
dant Purificari autē iubet etiā domesticos
facere celebratos. ut longe procul sit q̄
sic uideat quis mūd; esse. cū fecerit homi-
nidū. parentū honore post deū esse constituit.

et qui nō uerpensat eorū ḡe. sed in q̄libet parte
cōriscat. precepit esse lapidandū Iubet etiā oib;
seniorib; honore iuuenēs exhibere. qm̄ aītorū
semor deus est Nichil p̄mittit celebrandū quod apd
amicos. nō em̄ amicitie sūt apud eū aī oīa
nō credūt Et licet aliq; inimicie p̄ueniā. prodita
mens a uara p̄hibuit Si quis arbiter min;
acceperit. morte multat. Despicens qd iūstū
est. et auxiliū reis offerens. quod q̄sq; nō pot; ut
nō auferat. et aliena nō tangat. mūtūas nō
accipiat usuras Hec et his multa similia cōmū-
monē cōtinēt nostroz inter alter utros Quō
autē etiā de domestica cura circa alienigenas
habenda habuerit legislator. referri dignū est.
Videbit em̄ oib; optime prospexisse deū. eo ita
sentiente. neq; p̄a corripim;. neq; participari
rebi; nostris uolentib; in uidem; Quicūq; em̄
uolūt sub m̄as cōuersari leges accedentes ad
ea aī misericordia suscipit. nō ḡe solūmodo.
sed etiā uolūtate uir putans esse cōstrū Eos
autē qui trāstorie miseri solēmitatib; nō alia
tamē exhibenda cōstituit Id ē oib; p̄bendū.
ignē. aquā. cibū. nec ostendere. nō spectare
aliquē insepultū. mittissime etiā circa hostes que
sūt agenda sanctūit. ut neq; terra eorū exurat.
neq; arbores fertiles inuadant. sed etiā spoliari
eos qui in bello cōdere interdixit. et captiuos
prospexit q̄ten; eorū amoueat. iniuria. et
maxie feminatū Sic autē alēnos m̄asuetu-
dine atq; clementia studiūt edocere. ut etiā de
aīalib; irrationabilib; nō taceret sed horū
tantūmodo uolūtate legitimā concedens. ab
oī nos alia causa p̄hibuit Quēcūq; em̄ ueluti
supplicantiā oriūt in dormib; hoc interdixit
ocidi Sed neq; parentes demiq; precepit auferri
Et licet inimica sint aīalia. eis tamē parcedū
esse sanctūit Sic uindiq; ea que ad m̄asuetudi-
nē p̄tinēt obseruauit Doctrinalib; quidem
ficiū predictū est legis utens et alia rursus
cōtra trāsgressores causa p̄mittionis siue
exatatione desigens. dānū nāq; in plūrimis
causis trāsgrediendū mors est. si adulteriū
commiserit aliq;. suū puelle fecerit Si masculo
turpe tētamētū p̄cipserit. aut
paciat sustinere tentatis. sili; autē est lex
ineuitabilis in seruis. sed etiā de mensuris
vel si quis de ponderib; dolū fuerit operat;
et de in iusta uenditione ac fraude uel fide
traxerit alienā rem aut quod nō potuit abstrū

284
lerit omnimodi sunt vindicta. non quia apud alios. sed
ne valde memora De iniuria vero parentum vel impie-
tate que sit in deo. licet tenet hoc aliquis magis peribit
His itaque sanctum legem universam honor tribuit.
non argenti. non auri. neque corone imperis. aut
cuiusdam predicante festiuitate. sed vniuersis
tempore huius conscientiam suam valde proficit legistatorem
prophetante. et deo fidem commendante firmissimam
his qui seruauerunt leges. licet per eis mori contingat
aliquibus. tunc autem alacri ad omnia Dedit enim
deus vniuersis fieri ut vita melior possit ex muta-
tione consistere Piger itaque nunc hoc me scribere.
nisi opera essent omnibus manifesta. quam multa et
plerumque olim nostrorum iugentorum. vel sermone
solummodo extra legem profecerunt. omnia passi sunt
sustinere viriliter. vel si honorari contigit
apud omnes homines nam legem et voluntariam legis
consequenda esse manifestam mouebant grecos
maiores nam etiam extra regionem gratiam instituti
huiusmodi siquidem rectam habent et tam gloriose
de deo. talesque leges multo sanctius firmitissime
custodire omnes arbitror admirari propter frequen-
tes apud nos factas mutationes Denique eos
qui scribere proxime de legibus
tentauerunt tam de inuicibilibus compositionibus
quidam frequenter accusant dicentes. quam impossibilis
villa supererint argumenta. et alios quidem
relinquo philosophos. quoniam huiusmodi
negotium in suis descriptionibus habuere Platonem
mirabilis apud grecos tamquam de honestate
vix precedens et virtute sermonum et persuasione
philosophie natus excellens ab his qui dicebant
pessimum esse de conscribere illius et di-
uulgatum pene peremptum est. Cum vniuersis qui illius
verba considerauerit frequenter et facile reperiret.
quod etiam consuetudini plurimorum maxima esse noscitur.
Ipsa siquidem plato confessus est. quod veram de deo opi-
nionem propter ignorantiam plebis profectus sentire
non est Sed platonis quidem verba vana esse putant.
et multa potestate composita atque scripta et
maxime de legislatione prolata legistatere vero
mirantur. et spartam nuntiis conturbant. quam
illorum legibus plurimo tempore durauerunt. ergo hoc
manifestum virtutis indicium est in legibus permanere
Si vero laudem omnium admittant illorum tempore
assimulat. scientes amplius duobus milibus annis
nam conscripsit vniuersam. et super hoc sciunt.
quam laudem omnium quidem omni tempore quo apud se
habuere libertatem profectus vniuersis sunt custodisse leges

Cum vero circa eos facte sunt fortissime mutationes.
pene actum legum oblitum sunt Nos autem multis
mensibus euoluimus propter regum aspectu mutationes
neque in nouissimis malis venientes a legibus
sunt alienati. non vomitionis nec epulacionis
causa seruantes eas quam si quis considerare vo-
luerit. multitudo ampliori respectu maiores
exambias et labores. nobis quam laudem omnium
videbit impositos Illi siquidem operante etiam.
et neque circa artes exercitum huiusmodi. sed ab omni
operatione remissiores pingues et corpe pulchri
in ciuitate degebant. alius ministris in omnibus vite
necessariis rebus videntes. et abum paratum ab
illis ampuentes. solum opus bonum atque clementes
iudicantes ad faciendum et patiendum. quatenus
preualerent aduersus omnes contra quos bella
susciperent. quod non neque hoc adipisci potuerunt
dicere superpono Non enim singulis solummodo.
sed multis frequenter coram subito legis precepta
negligentes semet ipsos cum armis hostibus
tradere Putas ne? Et nos non dico tantis sed
duo vel tres agrum sunt peiores effecti legum
vel morum Non dico illam facile quam solet preliantibus
euentire sed eam que cum multa corporum afflictione
et multa crudelitate videtur accedere Quam ut
ego puto quidam preualentes nobis non pro odium
subiectis imponere si qui sunt homines qui non
tantummodo esse credunt pessimis si agere autem
extra leges suas vel sermonem apud eos
dicere compellant Non tamen mirari deest si
more fortissime toleramus pro legibus et ultra
alios vniuersos Non enim que tenuia videntur
mentis studijs alij facile patimur. hoc est opaco
non abisq; simplicitate. et ut nihil frustra
neque fortuito. quod quisque desiderat vestiat.
aut bibat. aut ad contubernium quolibet amedat.
aut splendide vestiat. aut sine nobilitate
varet Sed illud attendendum est. si gladius
videntes et hostes ab inuasionem fugientes profectus
legis circa abos nequaquam infringimur Nobis
itaque gratum est propter her legibus obedire et illis
fortitudinis causas ostendere Proinde
lysimachi et molones et quidem huiusmodi
alios conscriptores improbi sophiste adolescentium
deceptores quasi vehementer nobis grauissi-
mis existens derogare contendunt Ego
nollem de legibus alie mens examinatione esse
nostrum enim mos est gratiam custodire. non aliena
potius accusare Et ut neque irridere neque

blasphemare debeam? eis qui apud alios putant
dij. aperte nobis legislator interdixit propter ipsam
appellationem De accusationibus autem protectiones
suas non in crepare volentibus tacendum non est.
atque utique non a nobis nunc sermo compositus eos
arguere videatur, sed a multis probabiliter iam
premissis. Quis igitur eorum qui apud grecos
sapientia sunt mirabiles non redarguit nobis
lissimos poetas et principes legislatores? Quam
huiusmodi sententias de deis ab initio populis
inseruere. dicentes eos autem e numero
quidem quantos ipsi voluere, ex alterutris
vero et diuersis naturis creatos
hos autem diuidentes locis habitaculis tamque
generaciones animalium alios quidem sub
terra, alios in mari, seniores autem eorum
in tantis vinctos esse dixere quibuscumque
distribuerent, celum his sermone qui de preteritis
operibus autem tyrannum atque dominum supponere
propterea aduersus eum constituerent in honore
pro uxorem et fratrem et filium, quae ex eius
arbite fingunt generata, ut alligantes
eum appendere, sicut ipse ille suum dicit preteritis
Hec iuste accusatione digna conueniunt,
qui sapientie virtute precellunt, hic super
hec deridentes adinueniunt, si deorum alios
quidem ephobos, et adolescentes, alios autem
seniores, et barbatos esse credendum est, alios
constituos superantes, et quendam fabricum,
alia vero textrinem, alium vero peregrinatum
et cum hominibus contendente, alios autem cythari-
zantes, aut aram gaudentes Deinde inter
alterutros sediciones effectas, et propter homines
contenciones constitutas, ut non solum alterutris
manibus mitterent, sed etiam ab omnibus vulnerati
ligerent, malaque proficerent, et super omnia est
luxuriosius si intemperantia promissionis
viterent? Quomodo non erit in concubum
amores, et concupiscentias ad vniuersos
attingere simul masculos, et ad feminas
Deinde fortissimum, et primum eorum patet
seductas a semet ipsis, impregnatasque mulie-
res diruptas, submersasque sperneret, et
eos qui ex eo sunt nati, neque liberare potest
factos descriptos, neque sine lachrymis eorum
profere moribus, Vana sunt haec, et haec alia
consequuntur, id est adulterio in celo visis,
et sic impudenter a diis celebrato, ut iam
alii zelare se provent? tali passione descripti

Quid enim alii facturi non essent, dum neque senior atque
rex valuisset impetum suum a mulieribus promissione
retinere Alii vero dum seruientes hominibus, et autem
quidem edificantes causa mercedis, nunc vero
pauperes Alii autem malignorum modo in seruo
carere colligati Quae igitur sapientium talia
non accedat, ut hoc componentes redarguant,
et multam stultitiam his credentium reprehendant
Alii vero ad terrorem quendam vel metum, nec non
et vabiam atque seductionem, deestque pessimas
passiones et formam in dei natura fingere
presumpsere Et horum quidem nobilioribus etiam
ciuitate sacrificare suasere Si quidem simulata
necessitate consistunt, ut quosdam deorum putent
honorum esse largitores Alios autem vorant
aduersarios, quoniam eos veluti malignissimos
homines muneribus atque donis placere contendunt,
magnum quoddam malum se suscepturos ab eis
existimantes, nisi mercede eis studiose prebuerint
Quae igitur causa sit tantae huius iniquitatis, atque
delicti contra deum Ego quidem arbitror eo quod neque
veram dei naturam ab initio eorum legislatores
agnouerint, neque quantum preperere potuerunt, perfectam
sententiam diffidentes rei publicae tradidere Sed
velut aliud quidam prauiusimum reliquerunt, domos
potestatem poetis siquidem ut quos vellent deos
introducerent haec omnia patientes rhetoribus, aut
ut de re publica scriberent, et de peregrinis diis
derecta proficerent, sed etiam pictores, et gypsoplastae
in hoc apud grecos multa habuere potestatem,
ut vniuersisque formam quam velle secundum modum
sue opinionis exponeret Alter quidem ex luto
quod vellet fingens Alius vero pingens opifinas
itaque quae maxime putant esse praecipui ebrii, et
aurum habent ad hoc sine semper nouitatis ar-
gumentum, promde apud eos priore quidem dii
florentes honoribus senuerunt Sic enim profertur
est, Alii vero noui clam introducti religione
potuerunt, et repleti, alia quidem desolata, alia vero
nunc secundu eorum voluntate edificant, quae propter
(ut arbitror) educto nosse magis indigent,
qual facta sit contra deum, et quod ei honor
inobili religione fouetur, Apollonem siquidem
Molon vnus fuit stultorum atque timidorum eos
autem quae vere in greco philosophati sunt, neque pro-
torum aliquid latuit, neque frigide allegorie
causas ignorare Quae propter illos quidem iuste
spere, et contra veram deorum contra deum opinionem
nobis fore contraries Quod plato respiciens.

neq; illū quēq; poetarū dicit in republica esse
 suscipiendū. et homerū honorabiliter admonet
 famū ei cōstituens. et vnguenta sup̄fudens.
 ne; rectā opimōnē de deo fabulis forte destrue-
 ret. p̄cipue nāq; plato mēm̄ legislatorē
 imitātis. licet nullā exudionē huiusmodi
 suis ciuib⁹ impasset. id est vt oēs p̄ferte discretē
 leges vt ne forte aliquid extraneorū ciuib⁹
 imiserent. sed esset pura respublica et in
 legū custodia p̄duraret. Horū nihil cogitans
 apollon⁹ molon nos voluit accusare. qm̄
 nō recepit eos. qui alijs sūt opimomb⁹
 p̄omipari. neq; de deo cōmunitari patim⁹ eis.
 q; alia vire cōsuetudine degere. cū neq; hor
 p̄tū nēm̄ sit. sed cōmune cūtorū nō modo
 verū. Ad etiā qui inter grecos caussimū fuisse
 noscūt. laedemōnē nāq; peregrinos etiā
 expellabant corruptionē extra leges. et vtroq;
 metuentes Illoū igit; cūcius seuitiā poterūt
 quilibet arguere. q; nulli neq; cōuersationis
 neq; cōhabitationis sue participiū exhibebāt
 Nos autē aliorū quidē res zelare nō sūnt.
 participari vero cupientes que sūt nra libēter
 suscipim⁹. quod vniq; reor iudiciū magnam
 imitātē atq; clementie Sed desino iam de
 laedemōnē amplius disputare. Athenienses
 vero qui cōtem esse suā gloriānt; oib⁹ ciuitatē
 quomodo de his reb⁹ habuerint apollon⁹
 ignorari. Hi nāq; vel verbo solūmodo p̄ter
 illorū legem de dijs loquentes inuitabiliter
 punierūt. Cui⁹ etiā rei grā cōrreats est
 mortuus. nō em̄ hostib⁹ tradidit ciuitatē.
 neq; tēpla vastauit. sed q; noua iumenta
 iurauit. et quoddā demoniū significans
 se referrebat scisil; ludens sicut quidā dicit
 Propiter hor venem ponilo morte multat⁹
 est. Insup; etiā corrūpere iuuenes eū accū-
 sator crebat. et cōuersationē parte legesq;
 cōtemnere. Et cōrreats quidē au⁹ athemēnsis
 huiusmodi tormenta sustinuit. Anaxagoras
 autē clam omentius fuit. Et q; existimātib⁹
 athemēnsib⁹ solem esse deū. ille eū insensatū
 et ignotiū asseruit. pauorū sententia morte
 dñat⁹ est. et aduers⁹ Diagonamelū mētrū
 deruerūt. Si quis omiderit eū. quos iā
 eorū mysteria deridere seuebat. Pythagoras
 autē nisi ato fugisset cōprehens⁹ omideret.
 eo q; dubiū de dñs athemēnsiū cōscripsisse

putabat. Quod oportet mirari. si circa viros
 fide dignos talia gessisse noscant. qui neq;
 mirerib⁹ pepercere. Nūc em̄ sacerdotē
 quendā. qm̄ eū quidā accusauit peregrinos
 colere deos decretū aduers⁹ eos qui pere-
 grinū irroducerent deū sup̄pliaū mortis
 inferebat. Igit; qui tali lege vrebāt palā
 est. eo q; aliorū nō crederēt esse deos. Nō
 em̄ si crederēt aliquib⁹ imūderent. quasi
 quiddā maius habentib⁹. Sic his vero
 sedib⁹ cōgaudentes humanis et paululū
 differentes a bestijs. arbitrant; tamē sua
 mysteria oportere esse cūstodienda. et ama-
 tharim sapientia mirabilē apud grecos
 aduenientē intemerēt. qm̄ videbat;
 grecorū deorū ad eos venisse plenissim⁹
 Multos autē apud psas quilibet tuemet
 etiā p̄ eadē causa tormentis effectos. Sed
 palam est. qm̄ apollon⁹ psarū legibus
 cōgaudebant. illosq; mirabat. Cuipe
 nō greci eorū fortitudinē atq; cōcordiā vna
 imitatis quā habuere de dijs hāc saliet
 fortitudinē quā tēplis eorū cōcremans
 habuerūt. Is etiā studiorū omīū imitator
 extitit. psiorū vxorib⁹ alienis otūmelias
 faciens. filiosq; conidens. Apud nos autē
 mors deretē ē. si q; vel irrationabilia
 mala hoc modo noceat et ab his legib⁹
 nō adducerēt. neq; timor potuit ip̄tēciū
 potestati. neq; zelus eorū qui apud
 alios honorant; sed neq; fortitudinē. adeo
 ceterem⁹ vt bella auaricie causa suscipia
 m⁹. sed vt legū iura seruem⁹. et dū alia
 detrimenta luf sustineam⁹. sed vt legū
 iura seruem⁹. Si quos de legib⁹ mouere
 tēptauerint. Tūc etiā vltra virtutem
 rebellare conuendim⁹. et vsq; ad calamī-
 tates nouissimas p̄duram⁹. Cū itaq;
 nos zelem⁹ leges. cū eas neq; a legislatorib⁹
 suis seruatas esse videam⁹. Vel quomodo
 laedemōnē nō erāt de impermixta sui
 cōuersatione reprehendendi. et de defectū
 pariter nūptiarū. Vliā vero et thebei
 totū imprudentē. et extra naturā olim
 imasculos agebant. et optiē. atq; vilitate
 fore se putabāt. Ergo cū ipsi omīno reb⁹
 asserēt. etiā suis legib⁹ insuere. qd; nū
 aliqū valuit apd grecos. vt etiā dijs suis

M

masculorū cōabitū applicaret Itaq̄ demq̄
germanorū nuptias retulere huiusmodi
satisfactionē rerū mōguarū. et extra
naturā pro libidine cōpentes Desino
vult de simpliq̄s dicere. et quantas ab
initio p̄buerit plurimū legistatores abs
lutiones malignas hoīb⁹. in adulterio q̄dem
pecuniarū In corruptione autē etiā nup
tias sanantes. Quātas autē occasiones
cōtineat de abnegatione pietatis exami
nare longissimū est Jam enī apud pluri
mos oīm meditatio facta est trāsgrediendi
leges. qd̄ nō agit apud nos q̄ p̄ter eas
et diuitijs et ciuitatib⁹. et bonis alijs p̄uati
sim⁹ lex autē apud nos seruat⁹ vsq̄ ad
mortē Null⁹ vō iudeorū neq̄ si proail
abeat. ⁊ p̄uatiā ob regē quā acerū sic
metuit. vltra illū legis videat timere
p̄ceptū Igit⁹ si p̄ter virtutē legū taliter
apud eos sum⁹. concedat. qm̄ potentissimas
leges habem⁹ Si vero circa p̄uatis nos
leges iudicant p̄durare. quid ipsi iuris
me nō p̄uant meliores nō custodientes
ope sanctorū Quia igit⁹ longinquitas
t̄p̄s verissima credit⁹ oīm esse p̄batio
Hanc ego testem faciā virtutē legistatoris
vri et optimis. quā ille de deo cōtradidit
Nā ai sit infirmū temp⁹ si quis eū cōparet
aliorū legistatorū etatib⁹. hūc vltra oēs
iuciet Al nob̄ utaq̄ declarate sūt leges.
et autē alijs s̄ hoīb⁹ zelū sui potius p̄buerit
primi quippe grecorū ad faciē. q̄ de iura
patri cōseruabāt. ipsis autē reb⁹ p̄hie.
que tractari illa seruiti sūt. de deo filia
sapientes. humilitateq̄ vite cōmunionē
inter alterutros edocentes Si etiā p̄lis
oīm mult⁹ fuit zelus nre maxia pietate
culture nomē est Itaq̄ pietas grecorū.
nec vllus q̄sq̄ barbar⁹. nec vna gens
vbi septimana Iqua vacat⁹ osuetudo
nimmē discerit. atq̄ ieiunia. et
candelaborū incendia. sed etiā abortū
apud nos solēma plurima apd̄ multos
iugiter obseruare conant⁹ Insup̄ imitari
etiā cōcordiā. quā nos inter alterutros
obtinem⁹. et rerū partiapari suarū.
et operū dilectionē in artib⁹. et p̄duracionē
necessitatū habere p̄legib⁹ Illud

enī mirabili⁹ est. q̄ p̄ter impulsorē hui⁹ obser
uacionis ipsa p̄ se lex hoīb⁹ ita valuit obligare.
et quēadmodū deus in vniuerso mūdo cōsistit.
ita lex p̄ cūctos abulauit Vniūsq̄q̄ enī si suā
regionē domūq̄ cōspicit. his que discūt⁹ homer⁹
recessauit Oportet igit⁹ cūctorū hoīm malitiā
rephendere. aut etiā volūt vos ista aliena. et
p̄uata iura ante p̄p̄ta. et meliora zelari. aut
terte si hoc volūt. quiescat nob̄ p̄ iudiciā acti
saciones ingerere Nō enī pro cuiuslibet maluo
lentiā defendim⁹ hanc causā. sed n̄m̄ honoram⁹
legistatorē. atq̄ credim⁹ q̄ ab illo p̄pheta de deo s̄
Demq̄ nisi intelligerem⁹ ipsi virtutē legū.
nūq̄ magis sapere sup̄ his tanto populo
zelat⁹ Sed de legib⁹ quidē et de republica nos
vrā artissimā feci rationē I his que de anti
quitate conscripsi Nūc autē corū venimū
quāntū necessariū fuit. neq̄ aliorū vituperare
iura. neq̄ vrā laudare p̄ponens. sed hoc
agens vt de nob̄ iussit conscribentis. et oītra
ipsam veritatē impudentissime cōtendētes
arguerē Arbitror itaq̄ p̄ hāc cōscripcionē
abundanter me q̄ p̄missi complese Demq̄ ip̄tatio
demonstrauit gen⁹ accusatorū esse certissimū
atq̄ nouū. et multos veterū in cōscrip̄tio
nib⁹ suis memoriā habentū nostri ex illis
testes exhibui Dixere itaq̄ egyptios fuisse
p̄genitores nos. et ostensū est. q̄ i egyptū
venierint aliūde Demde sūt mēritū. qm̄ eandē
p̄ter eadem corporeis sūt expulsi. et apparuit
quāntū volūtate. ⁊ magnitudine fortitudinis
ad p̄p̄ta sūt reuersi Alij vero tāq̄ nequissimo
viro legistatori mō derogare cōtendūt Qui
virtuti dudū qd̄ ipse post illū tēpus vero longissi
mū p̄hibet testimū De legib⁹ autē loqui
āphori sermone nō fuit opus Ipse nūq̄ per
semetipsas apparuerit pie. et verissimā hūit
intentionē. et nō ad humanū odiū. sed ad
rerū cōmunionē potius iuitates imāntū
innocē culteritēsq̄ iusticie segm̄tia est Et
multas expensas p̄ail abyentes sufficiētia.
et amorē laboris erudientes bello causa aua
riacē nescientes Fortes autē p̄ se esse populo
p̄parantes ad supplicia retribuenda s̄p̄ meū
tabiles verbis nequaq̄ circūuicti possibiles
p̄p̄uaciones s̄p̄ opib⁹ exequētes Hec enī nos s̄p̄
opa manifestiora litteris exhibem⁹ Quia p̄ter
ego cōfidentis dico. q̄ multarū. atq̄ meliorū

terū nos ponis q̄ alij p̄ceptores sum? Quid em̄ intrāscensibili pietate meli⁹ est. quid iusti⁹ q̄ legib⁹ obedire? Quid vtilius q̄ in alterutros vnanimis esse? Et neq̄ in mala trinitatib⁹ ab iūitē recedere. neq̄ tpe sehatatū p̄iūrias discrepare. sed in bello quidē morē cōtem nere. in pace vero artib⁹ aut agnūltine vacare. et sp̄ et vbiq̄ credere. deū respicere. et solū oīa gubernare hec igit⁹ siquidē apud alios aut scripta sūt p̄mitt⁹. aut seruata firmiorē debem⁹ nos grām illis tamq̄ corū facti. discipuli vero nequaq̄ p̄mitt⁹ extitere hīs p̄cipue nos vientes cognosam⁹. et p̄mā corū iūenacōne m̄am fuisse declaram⁹ Ap̄ones igit⁹ et molones. et quāq̄ mendaciū derogacōne cōfūdēt. cōiūcti p̄cūl abscedāt. tibi autē Ep̄epaphrodite veritate maxime diligenti. et p̄t similia nosse de nostro genere cogitantib⁹ Hic libellus cōscriptus esse dignoscatur. rē sē iōes de mesalia rē

Incipit vita iūctissimorū martirū machabeorū a flauio iosepho iudeo in libro qui int̄tulatur

Achabeorū martirū admiracōe dignissima nō oratorio sermone. s̄ nō potius eloquio ad exhortacōne nōe p̄sapie. causante polibio tradere volui Necessē est em̄ nob̄ in hys cogitacōne hūanā breuiter explicari. et passione ipsā delibe

vantis assignare sententiē Nā q̄ ad tollerandā oēm pro deo iūriā semel dimittit aīas. martirū m̄hi videt̄ implese Sūma ḡ meriti ē semel fuisse sententiā Et si for̄ p̄uendi deneget facultatē: p̄ulit tū aīta q̄ voluit Itaq̄ q̄aūq̄ renūciare s̄dō cōtentiū p̄m̄s celestib⁹ aīpir. p̄mū debet cogitacōne sobrietatis intrare: ut exclusa inde traditū gula. vel que illi est comes lasciuia: ructaq̄ alia q̄ mētē occupāt vicia. v̄tūis aīaleū tendat Prelatiu⁹ cōtra corpales postmodū labeis. dolorē pariter et timorē. quorū v̄nū anteq̄ mapias. alterū nāc est esse cū reperis Timorē em̄ ante exap̄is q̄ ad illud venies qd̄ timebas Dolorē vero cū ad id qd̄ vereb̄aris aduenieris Multa in hac re exempla sūt for̄nū militū dei. q̄ singula forte differēt nisi m̄hi v̄tri v̄m⁹ ornacōnē suffi cerēt Quos sc̄id⁹ s̄c̄e matris parit nō codē tpe. s̄ eadē mente p̄geniuit Prīmū itaq̄ eoz passiois auctorē eleazarū nō s̄lebo. demde q̄s inter alia quidē mater p̄ulit penas sonabo Quāuis inter illos q̄s in passione p̄m̄. q̄s vero postrem⁹ s̄c̄e explicat

human⁹ sermo nō queat. si dei sit expectanda sententiā Cōiter em̄ firmato mentis robore. sibi siles plus mētē qm̄ vultu. fragile h̄c iudicet hū⁹ lūis vsuā. nec q̄q̄ sibi dula in s̄c̄i blādī mentis. vel in captiua q̄dā vome hū⁹ salub̄ fraude posuerūt. leuis apud illos ip̄m̄s horrib⁹ tortor⁹ moles cathent. et q̄libet penavū acerbitas estimata ostendebat Ut vero ad p̄ora tractatus m̄i v̄ba redeam⁹. cogitacōne se oīa et p̄iūsa h̄c. atq̄ quecūq̄ exquisita iudicis crudelitas impetorat laudabo itaq̄ in hys for̄nib⁹ robur aīoz voce qua poterō. aut vt veri⁹ dicā exponā. ad fidē gesta gestorū. q̄ sūma laus est cū blandiri nō liceat. trāsire hystorico more ergo cōpello. ad verū ordinē facti narrando Ante q̄ ergo cordiū extimete ab ipsib⁹ gentilitat⁹ arripā de cogitacōne m̄hi pauca dicenda sūt In q̄ asseui maximā p̄suacōne ēē martirū Itaq̄ vt p̄mū vocacōne sublata. repudiat̄isq̄ m̄lū for̄nib⁹ abis reuim̄s seruam⁹. cogitacōne s̄c̄e Demde vt v̄līs penamē vsus habeat. et p̄ impendat. ~~est~~ dignitatū. aī⁹ nisi bone cogitacōis asseracō est Ut resistat libidini et man⁹ obuiat luxurioso opōnant⁹ ardori. nōne cogitacōis hoc donū est? Inde ē ut cū se paulatī dormi q̄ delectat. firmiores ad resistendū viderint p̄sumat aīo dolor Pena cōtēptū et omacōne tantū q̄ntū cogitacōne respicient Atq̄ ut plus res patat cogitacōis ipsi⁹ ordmē requiream⁹ Cogitacō ē sapientia Nemo em̄ inter bonū malūq̄ diffinendo p̄t h̄c cōaliū. nisi sapie radiab⁹ fulnat In ipsam sapientiā se q̄t sp̄ sonā iustitia iustitia v̄tūis aī nō rehm̄ q̄. v̄tūte commat castigata sobrietatē Quadrupla itaq̄ ip̄a sapientiā Duo sūt p̄terea. q̄ aut faciūt passioē. aut impediūt. dolor et voluptas. quorū v̄nū sp̄ respuit. aliud sp̄ cōoptat Et vbi voluptas ē media cogitacō eiat⁹ patim. cōfir mat. aīm⁹. et pena trunnata cū glā spe maioris p̄m̄ cōtēptm̄ sapit anteq̄ veniat Cū autē venerit erubescat aīm⁹ nō suscipere qd̄ voluit Cogitacō ē itaq̄ cui⁹ est oī qd̄ factū. p̄ illā animi p̄m̄cō aīta v̄tūitū ē. q̄ officio perū fūcta auctoris iustitia s̄c̄m̄ta s̄c̄m̄dēs. et oēm sp̄m̄ noxū humoris enentis illud solū qd̄ p̄futurū intelligit manere p̄mittit Sic Sic cogitacō limandū p̄icū reddens hōiem. et ante passioē cōfirmat. et in ipsa passione coroborat Cū nō venacōnis estm̄ delectat